

15th Ludhiana Sikhs under Første Verdenskrig

Indledning

Denne artikel kan læses i sammenhæng med Senussi opstanden, og som baggrundsoplysninger for de enheder, der deltog i nedkæmpelsen af Senussi Opstanden i 1915-16.

Regimentet var under Første Verdenskrig indsat på Vestfronten, i Ægypten og ved Nordvestgrænsen. Regimentets kamplement var dets 1. Bataljon; en 2. Bataljon eksisterede fra 1918 til 1921, men kom så vidt vides ikke i kamp.

Regimentsmærke
2nd Bn., 11th Sikh Regiment
(Ludhiana Sikhs), 1922.
Fra Kilde 1.

- 1914-15: Frankrig
- 1915-16: Ægypten
- 1916-18: Indien

15th Ludhiana Sikhs

15th Ludhiana Sikhs - Historisk resume

1846: The Regiment of Ludhiana
1861: 16th Regiment of Bengal Native Infantry
1861: 15th Regiment of Bengal Native Infantry
1864: 15th (Ludhiana) Regiment of Bengal Native Infantry
1885: 15th Regiment of Bengal Infantry (Ludhiana Sikhs)
1901: 15th (Ludhiana) Sikh Infantry
1903: 15th Ludhiana Sikhs
1922: 2nd Battalion, 11th Sikh Regiment (Ludhiana Sikhs)

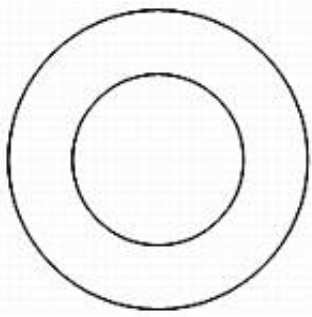
15th Ludhiana Sikhs, The Colour Party. Tegnet af A.C. Lowett, 1910. Fra et postkort udgivet af National Army Museum, London.

Soldaterne er [Jat Sikhs](#).¹⁾

Til feltuniformen i 1914 blev mærkerne båret forrest på turbanen, i stil med de to fanebærere på planchen.

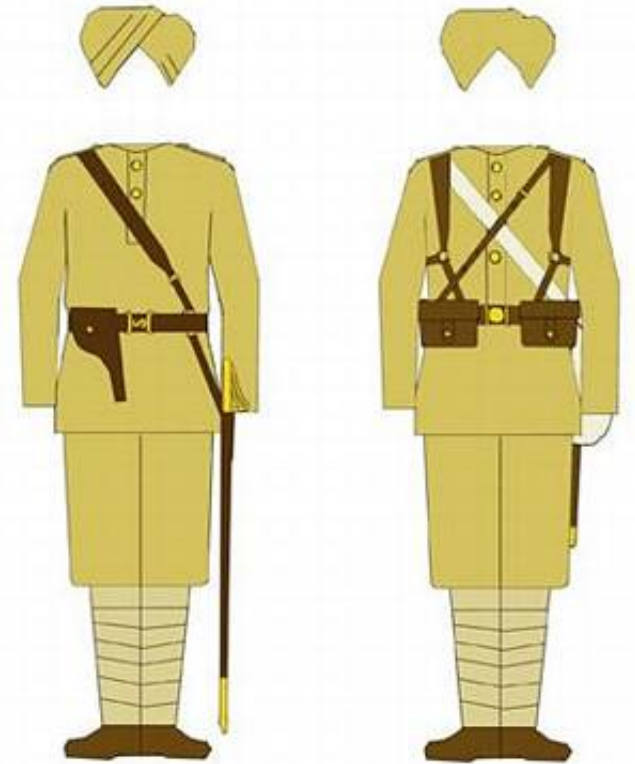

Principskitse [2\)](#) - 15th Ludhiana Sikhs - Regimentsmærke, indfødte officerer.

*Principskitse - 15th Ludhiana Sikhs -
Regimentsmærke, mandskab.*

Uniformer

*15th Bengal Infantry.
Fra The Sudan 1883-85 (Perry Miniatures).*

*Officer, 15th (Ludhiana)
Sikh Infantry, on arrival at
Southampton for the Coronation
of King Edward VII, 1902.
Fra Sikh Memories.*

Uniformerne, der blev båret under Første Verdenskrig var ikke uligt feltuniformerne båret under felttoget i Sudan.

Mandskabets lædertøj var dog i 1903 erstattet af en ny model, hvor livremmens patrontasker var blevet erstattet af to mindre på hver side af spændet. Patrontaskerne blev suppleret med et bandoler med 5 patrontasker.

Frankrig, 1914-15

15th Ludhiana Sikhs, fotograferet i Frankrig, september 1914.

Fra et samtidigt postkort.

15th (Ludhiana) Sikhs var en af de ældste sikhbataljoner i den indiske hær og gik som den første indiske kampenhed fra Det indiske Ekspeditionskorps i land i Marseilles den 26. september 1914.

Bataljonen blev i 1915 overført til en anden af Lahore Divisions [3](#)) (senere 3rd (Lahore) Division) brigader.

15th Ludhiana Sikhs, september 1914

15th Ludhiana Sikhs, marts 1915

Jullundur Brigade (*Generalmajor P.M. Carnegy*)

- 1st Battalion, Manchester Regiment
- 15th Ludhiana Sikhs
- 47th Sikhs
- 59th Scinde Rifles (Frontier Force)

Sirhind Brigade (*Brigadegeneral W.G. Walker, V.C.*)

- 1st Battalion, Highland Light Infantry
- 4th (Extra Reserve) [4](#)) Battalion, King's (Liverpool Regiment)
- 1st Battalion, 1st King George's Own Gurkha Rifles
- 1st Battalion, 4th Gurkha Rifles

På Vestfronten deltog bataljonen bl.a. i kampe ved Givenchy, Neuve Chapelle, Ypres og Festubert.

Bataljonschefen, oberstløjtnant J.L.R. Gordon, blev hårdt såret under kampene ved La Bassée kanalen 25. oktober 1914, og han vender først tilbage til sin bataljon et års tid efter.

Et Victoriakors

Under Slaget ved Festubert [5](#)) (15. til 27. maj 1915), der var et af flere fejlslagne forsøg på at gennembryde de tyske linjer i 1915, vandt Løjtnant John George Smyth, 15th Ludhiana Sikhs, et Victoriakors.

Lieutenant Smyth's VC action.

Fra John George Smyth (Wikipedia) [6](#)).

Løjtnant Smyth var bataljonens "håndgranat-officer" og fik 18. maj 1915 til opgave at bringe forsyninger af håndgranater frem til en udsat post i en skyttegrav, der var delvist erobret fra fjenden.

Han udvalgte sig de 10 stærkeste soldater fra 4. Kompagni og begav sig fremad.

Terrænet var svært fremkommeligt og fremrykningen foregik delvist gennem skyttegrave der var fyldt med døde og sårede, venner såvel som fjender, og gennem et mindre vandløb, hvor man måtte vade i vand til brystet. Patruljen medbragte to kasser, hver indeholdende 48 håndgranater.

Den fjendtlige ild var voldsom og det gik hårdt ud over patruljen. Kun løjtnant Smyth og sepoy Lal Singh nåede helskindet frem til målet medbringende en kasse håndgranater. Straks herefter blev Lal Singh ramt, og døde øjeblikkeligt.

Løjtnant Smyth fik Victoriakorset for sin dåd, mens de indiske soldater blev tildelt andre høje udmærkelser.

Bataljonen led flere gange store tab, og efter Slaget (det andet) ved Ypres, var bataljonen reduceret til 4 engelske officerer, 11 indiske officerer samt 369 indiske underofficerer og menige.

Ægypten, 1915-16

Den 17. august 1915 forlader 15th Sikhs Frankrig, måske med et styrketal i stil med ovenstående. Bataljonen indsættes i første omgang i forsvaret af Suezkanalen, ved Ismalia.

To dobbeltkompagnier, bestående af sikher fra Patiala Imperial Service Regiment [7](#)) (jeg anslår ca. 350 mand) tilgår bataljonen til erstatning for tabene i Frankrig, ligesom et antal engelske [8](#)) og indiske officerer også tilgår. (Kilde 5)

Pr. 20. november 1915 bliver bataljonen en del af Western Frontier Force, og på dette tidspunkt er oberstløjtnant J.L.R. Gordon vendt tilbage som chef for bataljonen.

Bataljonen er den eneste af enhederne i Western Frontier Force, der har kamperfaring, og den udgør derfor ryggraden i denne styrke. General Maxwell fremhæver bataljonens betydning for operationerne i sin officielle indberetning (Kilde 5), hvilket gentages i den officielle histories omtale af bataljonen (Kilde 4).

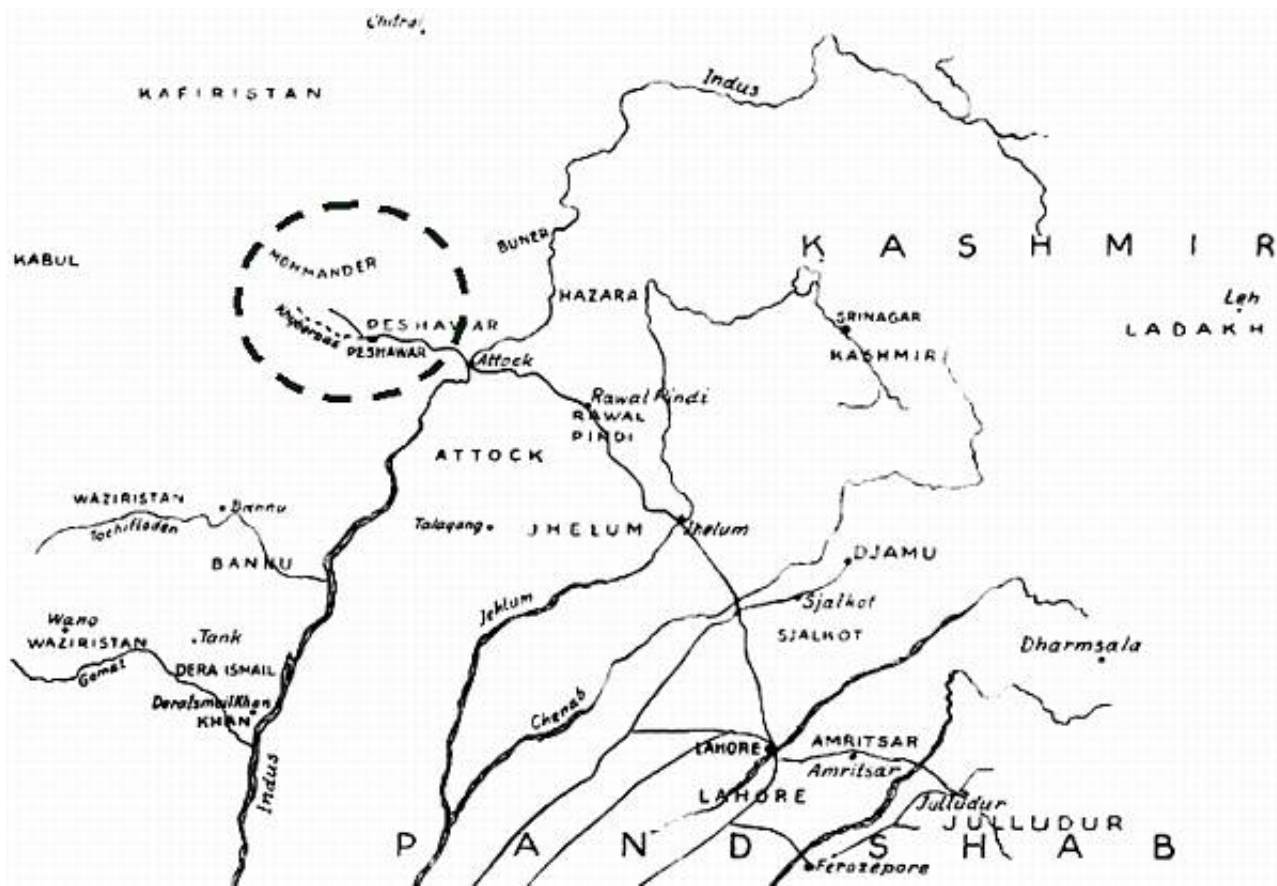
Som en del af Western Frontier Force deltager bataljonen i træfningerne ved:

- Wadi Senab, 11. og 13. december 1915
- Wadi Majid, 25. december 1915
- Halazin, 23. januar 1916.

Nordvestgrænsen, 1916-18

Bataljonen beordres herefter til Indien, og den 28. januar 1916 forlader de første dele af bataljonen Mersa Matruh. Bataljonen forblev i Indien resten af krigen, og var bl.a. indsat ved Nordvestgrænsen for at holde Mohmander stammerne i skak.

Mohmanderne, der er pashtun'er, bebor et område, der dækker dele af Afghanistan og dele af den daværende Nort-West Frontier Province. Mohmanderne havde ved tidligere lejligheder voldt den indiske regering problemer, senest i 1908, hvor adskillige ekspeditioner blev sendt ind i stammeområderne, der er beliggende nordvest for Peshawar (nu i Pakistan), der også var et af målene for mohmandernes angreb i 1915.

Kort 1: Det nordvestlige Indien, ca. 1916.

Fra Kilde

Site of Action of 24 April 1908 against the Mohmands,
North-West Frontier, India.

Fra et samtidigt postkort.

Områderne betegnes i dag som Mohmand Agency, der administreres af den pakistanske centralregering.

Se en nærmere beskrivelse af områderne og befolkningen på hjemmesiden Mohmand Agency (Federally Administered Tribal Area, Pakistan)

Forskellige religiøse fanatikere ophidsede nu igen mohmanderne til kamp, og stillede dem store muligheder for plyndring i udsigt, og lovede samtidig adgang til Paradis, skulle de falde under kamp ...

Urolighederne i området varede fra april 1915 til slutningen af 1917. The Defence of India (Kilde 6) giver et godt indtryk af forholdene. [9](#)

I løbet af 1916 konstrueres et antal spærrelinjer med pigtrådshegn og befæstede stillinger i et forsøg på at inddæmme mohmandernes indtrængen fra stammeområderne.

21st Lancers angreb ved Hafiz Kor

Den i eftertiden mest kendte træfning under felttoget mod mohmanderne fandt sted nogle måneder før 15th Sikhs vendte tilbage til Indien, og foregik den 5. september 1915, hvor bl.a. det engelske kavaleriregiment 21st (Empress of India's) Lancers foretog et angreb ved byen Hafiz Kor (i det nordvestlige Pakistan).

F. A. McKenzie omtaler angrebet således i Kilde 6:

"On the morning of September 5th the tribesmen, who had come down from the hills by the Kuhn Pass, advanced right in the open nearly down to the Shabkadar village. As they approached, the British howitzers and field-guns opened on them, but the tribesmen kept on, threatening our left. Thereupon two squadrons of the 21st Lancers, one squadron of the 14th Lancers, and one section of a mounted battery of the Royal Horse Artillery moved out to meet them.

Our troops moved out around Shabkadar village and occupied some foot-hills to the north. The Mohmands, ignoring the Indian Cavalry, concentrated their fire upon the British Lancers. The gallant 21st were eager to distinguish themselves, for it was then within two days of the anniversary of their great charge at Omdurman in 1898. The Mohmands were entrenched in their sangars and in the nullahs (deep, dry ditches) along the foot of the hills. The 21st Lancers charged full against a large force, went through them, and turned straight again into a dense mass of Mohmands."

21st Lancers - Private C. Hull saving the life of Captain G.E.D. Learoyd, 5. september 1915.

Fra en planche set til salg hos MILPRINTS.

Teksten til planchen lyder:

"When under close fire of the enemy, who were within a few yards, Shoeing-Smith Private Charles Hull, of the 21st Lancers, rescued Captain G.E.D. Learoyd, whose horse had been shot, by taking him up behind him and galloping into safety.

Hull acted entirely on his own initiative, and saved his officer's life at the imminent risk of his own. He was awarded the V.C."

"At one point they were charging over what they thought to be level ground when a blind nullah intervened. To quote the description of one soldier of the Royal Sussex Regiment: "The 21st Lancers charged what they thought to be a small belt, but came suddenly on a big ditch, and a lot of horses and men fell in. Then two I out of the grass on the other side about 3,000 Mohmands came. The only thing they could do was to charge. They went right through them, turned round, and charged back again. One chap, about nineteen years old, just out from England, killed five with his lance, leaving it sticking in the fifth one, and two more with his sword."

The British cavalry came out splendidly. Emerging from the bed of the Minchi-Abazai Canal they came under very heavy fire at close range. They charged the enemy a third time, and in this charge, which really decided the battle, they suffered heavily."

*21st Lancers - Regimental Sergeant Major Ryder rescuing a comrade, 5. september 1915.
Fra en planche set til salg hos MILPRINTS.*

Teksten til planchen lyder:

"Seeing a comrade in danger of serious injury owing to his having fallen from his horse with his foot caught in a stirrup, Regimental Sergeant Major, 21st Lancers, picked him up and placed him on his own horse. He then charged through the enemy who had surrounded him.

For his conspicuous gallantry Sergeant Major Ryder was awarded the D.C.M."

"Many stories of the fighting were afterwards told by the survivors. Lieut.-Colonel Scriven led his squadron in the charge, and did great execution with his sword until his horse was shot and fell upon him. Two of his lance-corporals assisted him to his feet. Shortly afterwards he was shot through the heart and fell, shouting, "Go on, lads. I'm done." Two men guarded his body until they were rescued. Captain Anderson who had been severely wounded, fought desperately with his revolver until he was shot dead. Lieut Thompson was so severely wounded that he died in the evening.

Of five officers who rode in the charge three were killed and one wounded, the adjutant alone coming out unhurt. He, however, had his horse shot from under him, and was only fifty yards from the enemy when he was rescued by a shoeing-smith. One sergeant was unhorsed, and after killing two natives, grappled with

a third huge native on the ground. Each man had his hand at the other's throat, when another sergeant came up and shot the native. At the same moment he himself was shot and severely wounded."

Efterskrift

Operationerne mod mohmanderne var de første i Indien, der involverede en aktiv anvendelse af panservogne. Dette emne er nærmere omtalt i min artikel Om panservognsenheder i Indien under Første Verdenskrig.

Maharajaen af Patiala var, fra 15. juni 1918 og til sin død i 1938, æresoberst i 15th Ludhiana Sikhs.

Kilder

1. 15th Ludhiana Sikhs (British Empire).
2. *The Indian Corps in France* af oberstløjtnant Merewether og Sir Frederick Smith; oprindelig udgivet i december 1917, og genoptrykt af Naval & Military Press, London i 2001, ISBN 1-84342-38-4.
3. *VCs of the First World War - The Western Front 1915* af Peter F. Batchelor & Christopher Matson, Sutton Publishing Ltd., Stroud/Gloucestershire 1997, ISBN 0-7509-1106-9.
4. *History of the Great War, Military Operations Egypt & Palestine, Volume I, From the outbreak of war with Germany to June 1917* af generalløjtnant Sir George Macmunn og kaptajn Cyril Falls, HMSO, London 1927.
5. Sir John Maxwell's Egypt Despatch (The Long, Long Trail).
6. The Defence of India af F. A. McKenzie, fra "The Great War, Vvolume 7, Chapter 128", H.W. Wilson (red.) (The Great War in a Different Light).
7. Sir Beauchamp Duff's India Despatches (The Long, Long Trail).
8. *Stilks Erindringer* af L.C. Dunsterville, Gyldendalske Boghandel - Nordisk Forlag, København 1930. (Originaltitlen er *Stalky's Reminiscences*, og oprindelig udgivet i 1928 på forlaget Jonathan Cape, London.)

Per Finsted

Noter:

- 1) *Jat* (befolkningsgruppe *sikher* (religion) hørte til blandt de såkaldte martialske (krigerisk, kamplysten, drabelig) dele af den indiske befolkning, hvorfra man fortrinsvis rekrutterede soldater til den indiske hær. Se Martial Race (Wikipedia), der har flere interessante kildehenvisninger. En helt tidstro beskrivelse findes bl.a. i Description of the Indian Army (Appendix 1 til *The Indian Corps in France during the First World War*, udgivet i 1918 (Project South Asia).
- 2) Eget design efter inspiration i *Military Badges of the British Empire 1914-1918* af Reginald Cox, The Standard Art Book Co., Chicago, Illinois 1983, ISBN 1-84342-384-7.
- 3) Se 3rd (Lahore) Division (The Long, Long Trail).
- 4) Om den engelske hærs reserveenheder, se The various British Army Reserves 1914-1918 (The Long, Long Trail).
- 5) Se Battle of Festubert (Wikipedia).
- 6) Se også John Smyth, VC (The History of the Victoria Cross) for en mere detaljeret fremstilling af aktionen, inkl. navne på de indiske soldater i kommandoet.

7) Se min artikel Om Patiala Imperial Service Infantry, 1914-1916.

8) Til disse officerer hører muligvis major G. Pennefather Evans, 19th Punjabis, som under de senere operationer mod senussierne på tidspunkter førte kommandoen over bataljonen, mens oberstløjtnant J.L.R. Gordon reelt fungerede som brigadechef. (Kilde 5)

9) Se også Mohmand Tribe (Wikipedia) og Mohmand Blockade Photos 1916-1917 (King Emperor).